

מספורי המגיד

"בומרנג"

המעגל השלישי – בעין הסערה

דרמה מדהימה עם מסר חד מאד!

פרק מ' (פרק צ"ב) "בתחבולות תעשה מלחמה"

הפעם התקציר מקוצר לחלוטין:

דודי נקלע לתוך מעגל תככים ותרמיות שטווה פסח שולביץ שכל כוונתו להגדיל את שמו ואת אחיזתו בנר תמיד, הוא מעוניין שתהיה לו מקהלה רבת משתתפים ועל ידי כך יהיה לו קהל צופים ענק שירחיבו את כיסיו ויוכלו לממן את כל התוכניות שלו, דודי נבחר להיות בובת המריונטה שלו, על ידו הוא מתכונן לבצע את זממו, אבל דודי אינו כזה טיפש ובפרט שיש לו אשת חיל נאמנה שבצילה הוא חוסה הוא נערך למלחמה חזיתית ובפרק הנוכחי נראה איך הוא מבצע זאת בהצלחה מרובה.

~~~~~
השנה השמינית מתקרבת, אצל דודי היו עליות ומורדות, מצד אחד הוא היה שקוע מאד בלימוד ועשה את כל המטלות כראות, אבל הוא חש סחף מחודש אל קווי הנייעס מעבר למה שהיה בשנה שעברה.

לא היה לו הסבר למה זה כל כך חשוב לו, לראשונה קיבל הערה לא נעימה מראש הכולל רב חיים משה הלוי על שהוא מביא את המכשיר לבית הכנסת, ההסבר של דודי כי הוא לא מקשיב לו לפני התפילה רק לאחריה, לא הניח את דעתו, גם אחרי התפילה צריכים להיות קשורים לתפילה, שהרי חסידים הראשונים היו שוהים גם שעה לאחריה, הקשר עם מכשירים תפלים אלו רק הורס את הקשר עם חשקת התפילה והלימוד.

"גם אם אתה לוקח את המכשיר, עליך לעשות זאת במקום שאיש לא רואה אותך, אבל זה שאתה עושה זאת בפרהסיא גורם לכך שאנשים למדים ממך שקווי נייעס הם אינם מוקצה אדרבה אפילו מותרים לכתחילה.

אצלק אמנם זה רק מחוץ למסגרות, אבל אלו שילמדו ממך לא יעשו את אותה משוואה הם יקלו אפילו בתפילה עצמה או בסדרי הלימוד וזה ממש חבל, כי אתה עלול להיכנס לגדר חוטא ומחטיא" העביר ראש הכולל את ההערה במבט נוזף לא כפי הרגלו בעבר.

הערה זו שברה את לבו של דודי מאד, הוא נפגע מאד מהבוטות של ראש הכולל שאינו מסתכל על כל מעלותיו הרבים, הוא נעמד רק על פכים קטנים.

מספורי המגיד

את כאבו אינו יכול להשיח לצילה, כי היא בקו הנגדי לחלוטין, רק שהיא חכמה מאד והפסיקה להעיר לו הערות, כדי שאם אי פעם תהיה לה הערה חשובה היא תתקבל בשימת לב נכונה.

אך מעבר לתקרית זו, הייתה לו שנה מיוחדת, התשלומים לד"ר אוגוסט פיינהנדלר היו משביעים רצון נותרו לו עוד ארבע וחצי שנים עד שהוא גומר לפרוע את כל החוב. אחרי כן יוכל לצבור הון לחתונות הילדים, אלי כבר בן 11 שנים, עוד שמונה או תשע שנים הוא ראוי לחופה, צריך לחשוב על העתיד.

הוא אמנם לא דיבר עם צילה על התוכניות שלו בעתיד, אבל לדעתו אין סיבה להחליף את המקום, הוא התרגל למסגרת החיים, אם לכתחילה הייתה קשה כקריעת ים סוף אבל אחרי כן התרגל לקך כאילו כאן גדל, כבר לא הפריע לו שרובם מחללי שבת ויו"ט בפרהסיא, הוא לא בא לתקן את העולם, הוא מתעודד מקומץ בעלי התשובה שהצטרפו למסגרת נר תמיד, הם התחייבו להניח תפילין ולשמור על עיקרי המצוות ככשרות הבית והמשפחה, גם חלק חשוב מדיני השבת, כלומר הם לא יחללו שבת בפרהסיא, גם זה פרט חשוב ביותר.

התקדמות זו נחשבה עבורו הישג עצום שבשביל זה אסור לו לפרוש מהמקום.

צילה הייתה טרודה בהרצאות שנתנה, היא הרחיבה את מעגל החוגים, עד שכמעט לא היה לה רגע של פנאי, היו לה גם עבודות אומנות בתחומים שונים שעשתה כפרילנס, גם הם הביאו לה הכנסה טובה ששיפרה את המצב הכלכלי מאד, היא סמכה מאד על שקידתו של דודי בלימוד, היא לא ראתה אצלו נפילות, לפיכך אחזה שמצבו טוב מכל הבחינות, גם אצלה היה מוסכם שכל עוד לא סיימו לשלם את החובות יישארו במקום, אחרי כן יעשו שיקול מחודש.

פסח יצר קשר בתחילת סיוון רק כדי לוודא שההסדר ממשיך כבעבר. צילה ודודי אישור את ההסכם לשנה זו בלי להתחייב על שנה נוספת, כל שנה צריכה בחינה מחדש, כל זה נעשה כדי שפסח לא יקח את דודי כמובן מאליו.

לוקה לא הפריע לפסח להשתלט על דודי לחלוטין, הוא נואש לעת עתה להילחם עמו ולטעון על דודי בעלות. אבל תוכניות יש לו במגירה כשיפתור את הבעיות שלו מבית.

לפני שיצא דודי לחו"ל בא להיפרד מראש הכולל שלו, ראש הכולל נתן לו דברי חיזוק וביקש ממנו שיגביר את זמני לימוד המוסר בפרט בימים הקדושים כי הוא נמצא במקום הסכנה, שלא ידמה לרגע כי הוא מחוסן מהשפעות המקום, תפילה ויראת שמים צריכים חיזוק תמיד, גם בגיל בו כבר עברו על האדם רוב ימיו בתורה וביראת שמים עדיין אינו יכול לומר "ולבי חלל בקרבי".

מספורי המגיד

"השפעת חו"ל לפעמים באה בעקיפין ובחוסר יודעין, על כן צריכים להשגיח שם באלף עיניים שהכל יעבור בשלום, עצה טובה קמ"ל, לא להתערב בהם ובהמונם, מלבד עצם החזנות, כך ייטב לך מאד".

לדודי צרבו הדברים, הוא חש שלראש הכולל יש עליו טענות עקיפות, אלא שלא רוצה לומר לו אותם בעת שהוא בכולל כדי שהיחסים לא יועכרו, אבל כעת הוא מנסה להעמידו במקום. דודי לא אחז שמצבו כל כך גרוע, הוא עושה את עבודתו בנאמנות. הוא נענע את ראשו בסבר פנים רציניות כמקבל את כל דברי התוכחה בהבנה מלאה.

כשהגיע ללוס אנג'לס המתינה לו הפתעה מרעישה, למחרת הגעתו יצר איתו אלי קאהן קשר כדי לתאם מתי תבוא אליו המקהלה כדי שיקבלו ממנו את ההדרכה המלאה, הוא קבע איתו על אחר הצהרים, כשהוא אינו משער את המוקש שטמנו לו.

כשהגיעה המקהלה היו הפעם תשעה נערים, הם לא הסתפקו ב"סופר סטאר" מייקל קורמן שהביאו שנה שעברה, הם מבינים שבכל שנה יש בחינה של "מוסיף והולך".

זעמו גבר מאד, האם חוצפתו של פסח כה גדולה, הלא שמע את האזהרה שנשלחה אליו, משמעה היה ברור, שיותר אין שינויים, כבר אז הגזימו מאד, אלא שדודי וצילה לא רצו להחריף את הטון, לפיכך שתקו, אבל הפעם החוצפה עוברת כל גבול, אסור לשתוק.

הוא יצא לכיוון בית המדרש הסמוך והתיישב ללמוד. אלי ראה את המחאה בעיניים קמות, לפתע נזכר בשליחות שהיה צריך להעביר לפסח ולרוע מזלו שכח להעביר את המסר, כנראה שפסח הבין מהצלחת השנה שעברה כי דודי הבין את הבקשות של פסח ומשתף פעולה.

אבל האמת הייתה הפוכה, דודי סבר שזה היה סוף הלחצים והבקשות, לא כ"ש שלא התכונן שיעמידו אותו בפני עובדות מוגמרות, והנה התוצאה, נראה שהפעם החוט נקרע ללא תקנה יתכן שאפילו לא יסכים לעבור לפני התיבה, הבושות שתהיינה הכל הן תוצאה של חוסר תיאום.

אלי הבין כי עליו להבהיר את מה שאירע ולקחת את כל האשמה על עצמו. הוא ביקש את הנערים לעזוב את המקום, הוא בדה סיפור כי דודי לא חש בטוב ורמז לו כי כעת לא יוכל ללמד, הנערים היו מאוכזבים מאד אבל לא שיערו שיש כאן סיפור רציני מאד.

רק לאחר שהנערים עזבו את המקום, הלך אלי לבית הכנסת ועמד חצי שעה ליד דודי שהיה שקוע בלימוד הלכות שופר. כשקם לרגע לחפש ספר לעיין בו הבחין באלי, אלי ניגש אליו בבושת פנים, כולו נבוק, הוא מיהר להסביר את הטעות שאירעה, הוא לקח על עצמו את כל האשמה, הוא סיפר שבשל הצלחת החזרה של שנה שעברה נשכח הסיפור מלבו, הוא לא העביר את האזהרה לפסח, יתכן שהוא סבר שכבודו קיבל את כל השינויים בלב חפץ, באמונה שפסח לא היה עושה מעשה כה נלוז אם היה חושב לרגע כי אתם נגד כל העניין.

מספורי המגיד

דודי חש כי אלי אומר את האמת, אבל עדיין כאב לו, איך פסח לא מנסה לברר מה דעתו על הוספת נער נוסף בלי בקשת רשות, הרי כל שינוי הופך את המקהלה למשהו גרנדיוזי מדי, זה הופך את המקום ל'טמפל' במלוא מובן המילה, מי ירצה להתפלל במקום כזה?! הלא מאז שהגיע לפני שמונה שנים השתנה המקום, מאה שמונים מעלות לרעה.

"אני חייב לדבר עם רעייתי, אם אני ממשיך או שאני מקפל ציוד, אני לא מוכן להיות בובת מריונטה שכל הזמן מושכים אותה בחוטים" חתם דודי את שיחתו.

אלי קאהן יצא בראש מורד, הפעם הכל חורק, הוא חושש שהשנה לא יהיה להם חזן הם יצטרכו לחפש מן הגורן או מן היקב, נער הפלא מייקל קורמן בן ה-12 אמנם מציאה של ממש, אך מקומו רק כמלווה, את מי הם יתאימו כחזן? פסח ישאג ויזעק עד לשמים ויאשים כמובן אותו, הלא הוא מעל בשליחותו, אם היה מזהיר אותו לא היה ממהר להכניס עוד נער בן 12 שאמנם טוב מאד בשירה, אבל לא מיוחד בזה, רק בשל מעמד אביו שנחשב מתקיפי הקהילה, האם בשלו היה מסתכן עד כדי כך? אבל כיון שלא הזהירו נופל כל התיק עליו.

כך דרכו של פסח תמיד להטיל את האשמה על שכנגדו, הוא תמיד המוצלח, אם לא היו לו שותפים טיפשים היה מצליח בכל מה שיניח את ידו, אבל מה לעשות שתמיד השותפים שלו הם לא יוצלחים.

דודי לא התמהמה לרגע, הוא התקשר לצילה וסיפר לה על ההפתעה החדשה שפסח עשה כשהרחיבו את המקהלה בעוד נער, הוא התרעם ועזב את המקום במחאה, הוא פנה ללמוד בבית הכנסת שממול לביתו, אלי הגיע אליו תוך שהוא מתנצל שהפעם האשמה מוטלת אך ורק עליו ולא על פסח, משום מה שכח לחלוטין להעביר את השליחות.

פסח הסיק שדודי וצילה מרוצים מהמצב ולפיכך העלה את המקהלה בזהירות, רק עם נער אחד נוסף, הוא לוקח את כל האחריות על עצמו ומבקש ממנו שלא ישוב ארצה כפי שאיים לעשות.

צילה שמעה והשתוממה, איך מתרחשת כזו טעות, חוסר אחריות מוחלט, רגשותיה מעורבים, מחד בא לה לכעוס על פסח שפעל שלא מתוך תום לב, היה עליו לבקש רשות לפני שהוא פועל פעולה כה קיצונית, הוא כבר נכווה איתם לא פעם אחת, לשם מה שוב ושוב להסתכן.

אבל מאיזך מה עליהם לעשות, לאמץ את הצעד הקיצוני שמציע דודי שפירושו לאבד את אפשרות התשלום השנה או לעשות תרגיל יותר מחוכם, שישאיר להם פתח מילוט? "דודי אני צריכה לחשוב על הנושא, בינתיים תשב בבית הכנסת ותלמד, תחזיק את הפל' קרוב אליך. אני מקווה שה' יחונן אותי בדעת נכונה".

מספורי המגיד

פסח לא חלם לרגע מה עובר ברגע זה על דודי, הוא ישב ברוגע במשרדו בוחן את התיק האחרון עליו עבד, תיק ירושה מטלטל שכבר חמש עשרה שנים סב והולך מבית משפט אחד למשנהו, הוא כמעט עשה את הפיניש, אלא שברגע האחרון צצה לה בעיה קשה שתקעה שוב את התיק, מוחו כבר מיוגע לחלוטין, זה מעל ומעבר לכוחות של עו"ד בינוני, התיק חייב עו"ד גדול ממנו, אבל פסח אינו מוכן להודות כי הוא לא מספיק מוכשר לטפל בכאלו תיקים מסובכים.

צלצול נכנס וקטע את מחשבותיו הנוגות, הוא מסתכל במכשיר ומזהה את מספרו של אלי, מעניין מה יש לו לומר כעת? אולי לכל הפחות כאן תהיה לו נחמה.

"הלו אדון שולביץ היקר, אני חייב להתייעץ עמכם בבעיה קשה שנקרתה בדרכי".

נשימתו של פסח נעתקה ממנו, מה עוד חסר לו למכסת האכזבות?

"תאמר במהירות מה קרה, אל תמתח אותי יתר על המידה"

"קרתה תקרית לא נעימה, דודי קלט מידית שהוספנו עוד נער, זה הקפיץ אותו, הוא היה בטוח שנסתפק במייקל ולא נרחיב יותר את המקהלה. הוא עושה כעת הפגנה ולא רוצה בשום אופן ללמד את המקהלה, הלוואי שבזה הסאגה מסתיימת".

אלי קאהן לא סיפר לו את השליחות שלא ביצע, הוא הטיל את כל האשמה על פסח ודודי שלא הבינו אחד את השני ולפיכך קרה הפיצוץ, הוא ממש שה תמים שלא יודע איך נקלע לשדה המריבה.

"אז נראה שהוא פורש מהחזנות?" שואל פסח בחרדת אימים. הוא יודע היטב שבלי דודי המצב אבוד לחלוטין, אין לו באמתחתו שום חזן אלטרנטיבי אפילו בינוני מינוס.

"אין לי מושג, בשל זה אני מודיע לך שתעשה איזו פעולה כדי להרגיע את הרוחות".

***

כעבור חצי שעה חזרה צילה לשוחח עם דודי, היא התייעצה עם רב שלמה שרפשטיין והוא הטווה בפניה תוכנית.

"תמתין בסבלנות עד שפסח יקרא לך ותאמר לו בזה הלשון:

באתי להיות חזן ולא זמר אופרה, הייתה כאן חריגה מעל ומעבר, למעשה אין לנו יותר פלטפורמה משותפת, אלא א"כ נסדר כעת הסדר חדש בו יהיה ויתור משני הצדדים, אבל בזה נגמר סדר ההטיות.

תסתכל היטב על פניו ותבחן היטב את הבעות הפנים שלו, עליך לבחון היטב מה דברך מחוללים אצלו, אל תמהר, חשוב שהוא יקלוט היטב את המסר הבא".

דודי מתוח כולו, הוא לא יודע לאן צילה חותרת, אבל הוא למד שצילה יודעת היטב לקרוא מפה, היא עומדת לעשות כאן איזה מהפך שישנה את המפה לחלוטין.

מספורי המגיד

צילה מבחינה שדודי עומד עם נשימה עצורה, הוא שותק שתיקה עמוקה ולא מנסה לקטוע אפילו בנשימה נוספת, זה טוב מאד, דודי קשוב היטב, כך יקלוט היטב את התוכנית ולא ישנה באף פרטים.

"כשתראה שפסח עומד מתוח כמו אחד שעומד מול כיתת יורים, רק אז תנחית את המשפט הבא:

אם ברצונך שנמשיך את ההסדר עליך לפרק את המקהלה, אתה יכול להשאיר את מייקל קורמן ועוד שני נערים נוספים, מעבר לכך אין צורך, תמורת זאת בשנה הבאה יבוא אליהו הבן שלי, הוא יהיה הקול השני משך כל התפילה!

אני מאמינה שאלו יעקוף את מייקל קורמן, שני כוכבים כאלו ועוד שני נערים די בהם כדי לתת לתפילה יופי מדהים ביותר, זה יפצה את הקהל, אין צורך בריבוי נערים, ארבעה נערים, שניים כוכבי על ושניים שמשמשים כמשנים די בהם כדי לתת את האפקט הטוב ביותר.

זה ויתור עצום מצדנו, לא חשבנו לרגע אחד להכניס את אלי המתוק לנושא הזה, אבל כדי להרגיע את הרוחות הסוערות צריכים לתת להם איזה פיצוי מסוים כדי לבלבל את השטן" סיימה צילה את המהלך שלה.

דודי היה המום מעצם הרעיון שהעלתה צילה, שהיא תסכים שאלו המתוק ביותר יבוא בשנה הבאה אל המקום הזה שהוא לא מקום מושבם של צדיקי עולם, איך זה יתכן?

הוא היה חייב לשמוע שוב ושוב את המשפט הזה, כדי להבין שצילה תפסה את השור בקרניו, היא נתנה מענק עצום לפסח, אבל בזה רסנה את התוכניות שלו, מעשרה נערים ויותר היא קצצה לפחות ממחצית... שזה עוד בתחום הסביר.

מכאן והילך יותר אין לפסח שוב תוכניות הגדלה. אם יסכים לתוכנית המהפכנית יש לו את הרשות להמשיך איתו, אם לא עליו לקפל את הציוד ולחזור כבר למחרת, אפשר לסדר טיסה לפני ראש השנה, אמת לדודי לא יהיה נעים הצעד הזה, אבל חייבים להכריע את המערכה באופן סופי.

דודי ראשו סחרחר, קשה לו לקלוט שמפיה של צילה יצאה הצעת פשרה זאת לתת לאלו בנם שבשנה הבאה יתקרב לגיל המצוות ידרוך על אדמת לוס אנג'לס ויתפלל בסינגוגה (בית כנסת) שרחוק אלפי שנות אור מתפיסת חייהם.

הוא היה חייב לברר איך הסכימה אשתו הצדקנית למהלך כזה, צילה סיפרה לו שזה היה המהלך של ר' שלמה, הוא שקל את הדבר היטב ולקח בחשבון שהבא ישגיח עליו במלוא מובן המושג, דודי יהיה באותו זמן בגדר "אידי דטריד למפלט לא בלע" כיון שיהיה עסוק כל כולו בעניין התפילה והעזרה לאבא לא יהיה לו רגע זמן להתעסק בדברים אחרים הוא יהיה ניצב מאחורי אבא מכוסה בטלית משלו, לזה יצורפו הרבה

מספורי המגיד

תפילות של ההורים שחלילה וחס לא יארע מאומה לבנם המתוק, ובזכות זה הם יצליחו להדביר את מזימות השתלטנים להתרחב בלי גבולות.

***

אלי נשלח אל דודי לברר אם יש לו איזו תשובה חיובית, אי אפשר להשאיר את המצב בצורה כל כך לא בהירה, כשאמר לו דודי את ההחלטה כמעט התפלץ.

"מה שאתה אומר לי, זה לסגור את כל ההישגים שהיו לנו, פסח לא יוכל למכור אפילו כרטיס אחד, אם ייודע לקהל על התוכניות החדשות הם ינטשו את המקום, אתה מבין שאני לא יכול לחזור עם כזו תשובה למשלחי עו"ד פסח, הוא אדם מדי חשוב ולא יוכל לספוג כזו השפלה".

"אבל אין לי את הקרדיט לענות לכם תשובה שונה ממה שאמרתי כעת" השיב דודי בנוקשות.

"אנא ממכם, תעשו לכל הפחות עמי חסד, זו לא הייתה ההחלטה שלי להוסיף נער נוסף, עתה אם אחזיר לו כזו תשובה קשה, הוא פשוט יפטר אותי לאלתר, לא אוכל לפרנס את משפחתי לקראת החגים"

"ומה עם הדם שלנו? עושים מאתנו קרקס פעם אחר פעם, האם התנהגות זו כן ראויה לשמה?" השיב דודי לעומתו.

"אתה צודק, אבל אמור נא לרעייתך שתתן לך קצת גמישות ולא למצות אתנו את הדין ברגע האחרון ממש, הבושות תהיינה נוראות, אתם חייבים להתפשר ולתת לנו לכל הפחות את השנה שתישאר כפי שהיא" ביקש אלי כמעט עם דמעות.

דודי השיב לו כי כל סיכום חייב להיות עם נוות ביתו, כי המושכל הראשון שלה הוא המושכל האחרון שלו, לפיכך לא יסכם כלום בלי לשמוע את חוות דעתה האחרונה.

"אי אפשר לקצץ את המקהלה כדי מחצית, בשעה שאלי שלך עוד לא הגיע, הקהל התרגל לעליה ברמה ולא להיפך, אם הקהל ידע מה הולך, פסח יוכל לסגור את בית הכנסת עוד השנה" חינן אלי בקולו.

"אני אדבר עם צילה ומה שתאמר את זה אומר לכם, שיהיה לכם ברור שלא ניתן שיעשו מאיתנו יו"ר השיב דודי בהחלטיות.

דוד הסתגר באיזו פינה ודסקס את הנושא עם צילה, צילה שמעה את הבעיה אליה הוטל פסח, למרות שהוא האשם העיקרי בכל הסיפור, אבל אי אפשר ללכת עמו כל כך בקשיחות, חייבים למצוא איזו נקודת אמצע כדי ששני הצדדים יוכלו לרדת מהעץ.

צילה אמרה לדודי שהיא חייבת לשמוע את חוות דעת ר' שלמה שרפשטיין בלעדיו לא תעשה מאומה. שלוש שעות לאחר מכן השיבה מענה.

מספורי המגיד

השנה הם יסכימו למקהלה במתכונת של השנה שעברה, בלי תוספת אחת. אבל בשנה הבאה אם הם רוצים להמשיך איתם, עליהם לקצץ את המקהלה כדי מחצית ואל דאגה אלי שלהם ימלא את מקום כל החסרים, היא מוכנה לחתום על שטר שכך יהיה.

אלי קאהן העביר את השליחות שלו והבהיר שזו התשובה המקסימלית שהם נתנו. פסח קיבל את ההחלטה בקשיים, הוא קלט שהניסיונות שלו להכניס למקהלה בשיטת הזחילה, אחד ועוד אחד, מתוך תקווה שדודי וצילה הסתגלו למצב, בטעות יסודה, טעות זאת תעלה לו יקר מאד כבר עתה, הוא מסתבך עתה עם משפחת שמילוביץ הורי נתי הנער החדש שהושמט בצורה כה אכזרית.

פסח קנה לעצמו מתנגד חלמיש, מאיר שמילוביץ הוא אחד מגבירי הקהילה, אומנם לא בדרגה של לוקה ברונפמן, אבל חזק ובעל דעה בקהילה, איתו להתנגש מאד לא נעים. חינו של דודי ירד מאד בעיניו, הוא נמושה חסר חוט שדרה שנגרר אחרי אשתו צילה הקלאפטע שנהנית להשליט את דעתה בכל מקום.

***

במר נפשו שח לאורה מרים רעייתו הפקחית על כל התסבוכת האיומה בה נקלע בשל הנוקשות המטופשת של דודי וצילה, עתה קנה לעצמו שונא לא פשוט את משפחת שמילוביץ, הם עד עתה היו מראשי התומכים בו, אבל עתה מי יודע אם לא יערכו לצד שכנגד.

אורה שומעת את הסיפור, אבל לא קונה אותו כפי שהוא מציג לה.

"אולי דודי הוא נמושה וקלוץ, יכול להיות, מעולם לא החשבתי אותו מעבר לכך, אבל צילה היא אשה פקחית ברמות, היא דומה לי באסרטיביות שלה, משהו ברור שקרה אני חשה שחסרה כאן חוליה בפזל".

"לא השמטתי לך דבר מכל מה שאלי העביר לי" השיב פסח ביושב רב.

"את זה אני מקבלת, אבל לדעתי אלי המנצח לא כל כך ישר, נראה לי שהשמיט חלק מהשליחות שנמסרה לו על ידי דודי, בשל זה נוצרה כזו אי הבנה"

"לא מבין מה את רוצה לרמוז לי?" משיב פסח בחוסר הבנה מוחלט.

"לדעתי דודי העביר בשנה שעברה שליחות לאלי למסור לך, שמה שהוסכם בשנה שעברה היה בדיעבד גמור, עוד תוספת לא תתקבל, אם היית יודע את האזהרה הזו לא היית מתחכם חשבת בתום לב שדודי וצילה התגמשו וזו הייתה טעות. עליך להצמיד את אלי לקיר שימסור לך את כל הפרטים שנאמרו לו בשנה שעברה, נראה אם יעז להכחיש לך".

פסח ידע שאורה מצוידת בחכמה יתירה ואם היא מרגישה זאת כנראה שזה מה שהיה, הוא יצר דו שיח קשה מאד עם אלי שנאלץ להודות שבשל הטרדות הרבות שהיו לו

פסח החליט, מעתה אלי לא יהיה יותר המתווך, הוא לא מספיק איש נאמן, עליו למנות את אורה מרים למתווכת הראשית, רק כך ינצל מטעויות.

<http://mevaser-tov.ru/index.php/he/the-maggid>